

EBA/GL/2014/06

---

18 lipca 2014 r.

Wytyczne

---

w sprawie rodzajów scenariuszy, które należy uwzględnić w
planach naprawy

Wytyczne EUNB w sprawie rodzajów scenariuszy, które należy uwzględnić w planach naprawy

---

Status wytycznych

1. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (rozporządzenie w sprawie EUNB). Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia w sprawie EUNB właściwe organy i instytucje finansowe są zobowiązane dołożyć wszelkich starań, aby zastosować się do wytycznych.
2. Wytyczne określają stanowisko EUNB w sprawie właściwych praktyk nadzorczych w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego lub sposobu, w jaki należy zastosować prawo unijne w danym obszarze. Zgodnie z powyższym EUNB oczekuje, iż wytyczne będą przestrzegane przez wszystkie właściwe organy i instytucje finansowe, do których są skierowane. Właściwe organy, wobec których wytyczne mają zastosowanie, powinny ich przestrzegać poprzez odpowiednie włączenie ich do swoich praktyk nadzorczych (np. poprzez zmianę swoich ram prawnych lub procesów w zakresie nadzoru), w tym także w przypadku, gdy wytyczne skierowane są głównie do instytucji finansowych.

Wymogi w zakresie sprawozdawczości

3. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia w sprawie EUNB każdy właściwy organ ma obowiązek powiadomić Urząd do dnia 18 września 2014 r. o tym, czy stosuje się lub zamierza stosować się do niniejszych wytycznych, a w przypadku, gdy nie stosuje się ani nie zamierza stosować się do wytycznych, musi przekazać Urzędowi stosowne uzasadnienie. W przypadku nieprzekazania Urzędowi powiadomienia w wyznaczonym terminie Urząd przyjmuje, że dany właściwy organ nie stosuje się do wytycznych. Powiadomienia należy przysyłać za pomocą formularza znajdującego się w pkt 5 na adres compliance@eba.europa.eu z dopiskiem „EBA/GL/2014/06”. Powiadomienia powinny składać osoby posiadające odpowiednie uprawnienia do zgłaszania zgodności w imieniu swojego właściwego organu.
4. Powiadomienia zostaną opublikowane na stronie internetowej EUNB zgodnie z art. 16 ust. 3.

Tytuł I – Przedmiot i zakres

5. Niniejsze wytyczne określają rodzaje scenariuszy bardzo trudnej sytuacji finansowej i makroekonomicznej, które należy wykorzystać na potrzeby art. 5 ust. 6 i art. 7 ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE¹.
6. Opracowanie rodzajów scenariuszy ma na celu określenie hipotetycznych zdarzeń, wobec których sprawdzana będzie skuteczność wariantów naprawy i stosowność wskaźników zawartych w planie naprawy.
7. Niniejsze wytyczne podlegają ustaleniom dokonany w odniesieniu do zakresu, w jakim szczegóły planów naprawy są istotne w świetle art. 4 dyrektywy 2014/59/UE;

Tytuł II – Wymogi dotyczące scenariuszy

Zasady opracowywania rodzajów scenariuszy

8. Rodzaje scenariuszy powinny obejmować przynajmniej trzy scenariusze, tak by uwzględnić zdarzenie mające wpływ na cały system, zdarzenie idiosynkratyczne i kombinację zdarzeń mających wpływ na cały system i indywidualnych.
9. Każdy scenariusz powinien być opracowany w sposób spełniający każdy z poniższych wymogów:
  - a) scenariusz należy opracować w oparciu o zdarzenia najbardziej istotne z perspektywy danej instytucji lub grupy, z uwzględnieniem, oprócz innych istotnych czynników, jej modelu biznesowego i modelu finansowania, jej działalności i struktury, wielkości i wzajemnych powiązań z innymi instytucjami lub ogólnie systemem finansowym, a zwłaszcza zidentyfikowanych zagrożeń i słabych punktów danej instytucji lub grupy;
  - b) zdarzenia przewidziane w scenariuszu narażałyby instytucję lub grupę na upadłość w przypadku niezastosowania środków naprawczych w odpowiednim czasie oraz
  - c) scenariusz powinien być opracowany w oparciu o zdarzenia wyjątkowe, lecz prawdopodobne.

---

¹Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/WE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012.

10. Każdy scenariusz powinien obejmować, w stosownych przypadkach, ocenę wpływu zdarzeń przynajmniej na każdy z następujących aspektów instytucji lub grupy:
- dostępny kapitał,
  - dostępną płynność,
  - profil ryzyka,
  - rentowność,
  - operacje, w tym operacje płatności i rozliczeń,
  - dobre imię.
11. Należy rozważyć użycie odwrotnych testów warunków skrajnych jako punktu wyjścia do opracowywania scenariuszy zakładających wyłącznie „stan bliski niewypłacalności”, tzn. takich, których ziszczenie się mogłoby podważyć możliwość utrzymania modelu biznesowego instytucji lub grupy w przypadku, gdyby działania naprawcze nie zostały wdrożone w sposób pomyślny.

Rodzaje scenariuszy trudnej sytuacji finansowej

12. Uwzględniając zasadę proporcjonalności, liczba scenariuszy powinna być w szczególności współmierna do charakteru działalności instytucji lub grupy, jej wielkości, wzajemnych powiązań z innymi instytucjami i ogólnie systemem finansowym oraz jej modelami finansowania.
13. Należy uwzględnić przynajmniej jeden scenariusz dla każdego z następujących rodzajów zdarzeń:
- „zdarzenia mającego wpływ na cały system”, które oznacza zdarzenie wiążące się z ryzykiem wystąpienia poważnych negatywnych konsekwencji dla systemu finansowego lub gospodarki realnej,
  - „zdarzenia indywidualnego”, które oznacza zdarzenie wiążące się z ryzykiem wystąpienia poważnych negatywnych konsekwencji dla pojedynczej instytucji, pojedynczej grupy lub instytucji wewnątrz grupy oraz
  - kombinacji zdarzenia mającego wpływ na cały system i zdarzenia idiosynkratycznego następujących jednocześnie i wchodzących ze sobą w interakcję.

14. Globalne instytucje o znaczeniu systemowym i inne instytucje o znaczeniu systemowym określone zgodnie z art. 131 dyrektywy CRD² powinny zawrzeć, w minimalnym zakresie, więcej niż trzy scenariusze.
15. Rodzaje scenariuszy powinny obejmować zarówno powoli, jak i szybko postępujące niekorzystne zdarzenia.
16. Zarówno zdarzenia mające wpływ na cały system, jak i indywidualne powinny odnosić się do zdarzeń najbardziej istotnych z perspektywy instytucji lub grupy, jak opisano w pkt 9 a). A zatem scenariusze powinny opierać się na zdarzeniach różnych od zdarzeń określonych w pkt 17 i 18, jeżeli te drugie są mniej istotne dla instytucji lub grupy w świetle pkt 9 a).

Zdarzenia mające wpływ na cały system

17. Opracowując scenariusze oparte na zdarzeniach mających wpływ na cały system, należy uwzględnić istotność przynajmniej następujących tego rodzaju zdarzeń:
  - a) upadłość istotnych kontrahentów rzutująca na stabilność finansową,
  - b) spadek płynności dostępnej na rynku pożyczek międzybankowych,
  - c) zwiększone ryzyko kraju i ogólny odpływ kapitału z istotnego kraju, w którym instytucja lub grupa prowadzi działalność,
  - d) niekorzystne zmiany cen aktywów na jednym lub kilku rynkach,
  - e) pogorszenie koniunktury makroekonomicznej.

Zdarzenia indywidualne

18. Opracowując scenariusze oparte na zdarzeniach indywidualnych, należy uwzględnić istotność przynajmniej następujących zdarzeń indywidualnych:
  - a. upadłość istotnych kontrahentów;
  - b. naruszenie dobrego imienia instytucji lub grupy;
  - c. poważny odpływ płynności;

---

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

- d. niekorzystne zmiany cen aktywów, na które zasadniczo narażona jest instytucja lub grupa;
- e. poważne straty kredytowe;
- f. poważna strata wynikła z ryzyka operacyjnego.

Tytuł III – Postanowienia końcowe i wdrożenie

19. Właściwe organy krajowe powinny wdrożyć niniejsze wytyczne w jednym z poniższych terminów, w zależności od tego, który z nich przypada wcześniej:
- a. 1 stycznia 2015 r.,
  - b. w terminie, w którym państwo członkowskie właściwego organu wprowadzi w życie przepisy wdrażające art. 5 ust. 6 i art. 7 ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE.